

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK VÉLEMÉNYE**(2018. augusztus 22.)****a befektetési vállalkozások prudenciális kezelésének felülvizsgálatáról****(CON/2018/36)**

(2018/C 378/04)

Bevezetés és jogalap

2018. január 26-án, illetve 29-én az Európai Központi Bank (EKB) felkérést kapott az Európai Unió Tanácsától, illetve az Európai Parlamenttől arra, hogy alkosson véleményt a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 575/2013/EU rendelet, a 600/2014/EU rendelet és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet iránti javaslatról, és a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2013/36/EU irányelv és a 2014/65/EU irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv iránti javaslatról ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a javasolt rendelet és a javasolt irányelv; a továbbiakban együttesen: javasolt jogi aktusok).

Az EKB véleményalkotásra szolgáló hatásköre az Európai Unió működéséről szóló szerződés 127. cikkének (4) bekezdésén és 282. cikkének (5) bekezdésén alapul, mivel a javasolt jogi aktusok olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek érintik az EKB-nak a Szerződés 127. cikkének (6) bekezdése, valamint az 1024/2013/EU tanácsi rendelet ⁽²⁾ 1. cikke szerinti, a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos feladatait, valamint a Központi Bankok Európai Rendszerének a Szerződés 127. cikkének (5) bekezdésében említett azon feladatát, hogy támogassa a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó politikáik zavartalan megvalósításában. Az Európai Központi Bank eljárási szabályzatának 17.5. cikke első mondatával összhangban a Kormányzótanács fogadta el ezt a véleményt.

Általános észrevételek

Az EKB támogatja a javasolt jogi aktusok célkitűzését, amely arra irányul, hogy a különböző típusú befektetési vállalkozások kockázataihoz és üzleti modelljéhez jobban igazodó prudenciális felügyeleti keretet határozzon meg.

Míg az EKB általában véve támogatja azt a célt, hogy a rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásokra ugyanazon prudenciális szabályok vonatkozzanak, mint a hitelintézetekre, a javasolt jogi aktusokat körültekintően meg kell vizsgálni annak érdekében, hogy elkerüljük a hitelintézetek fogalom meghatározásának megváltozásából eredő, más unió jogi aktusokat érintő szándékolatlan következményeket. Ez a vélemény különösen a statisztikai rendszert érintő bizonyos következményeket emeli ki. Az ilyen hatások azonban nem korlátozódnak a statisztikai keretrendszerre.

Jelenleg csak a hitelintézetek lehetnek elfogadható partnerek az eurorendszer monetáris politikai műveleteiben ⁽³⁾. Az EKB-nak körültekintően értékelnie kell majd annak lehetséges következményeit, hogy az 1. osztályba tartozó vállalkozásokat bevonják a „hitelintézet” fogalom meghatározása alá.

1. A befektetési vállalkozások hitelintézetként való besorolása

A Bizottság a befektetési vállalkozások három osztályát javasolja: i. olyan befektetési vállalkozások, amelyek üzleti tevékenységét a saját számlára történő kereskedés és/vagy pénzügyi instrumentumok jegyzési garanciavállalása és/vagy a pénzügyi instrumentumoknak az instrumentum vételére irányuló kötelezettségvállalással történő elhelyezése ⁽⁴⁾ alkotja, és amelyek teljes eszközállománya meghaladja a 30 milliárd eurót, vagy olyan befektetési vállalkozások, amelyek ilyen tevékenységeket folytató és 30 milliárd eurót meghaladó teljes eszközállománnyal rendelkező vállalkozáscsoport tagjai ⁽⁵⁾ (az 1. osztályba tartozó vállalkozások); ii. meghatározott küszöbértékeket teljesítő befektetési vállalkozások ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ COM(2017) 790 final és COM(2017) 791 final.

⁽²⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

⁽³⁾ Lásd az eurorendszer monetáris politikához kötődő keretének végrehajtásáról szóló, 2014. december 19-i (EU) 2015/510 európai központi banki iránymutatás (EKB/2014/60) (HL L 91., 2015.4.2., 3. o.) 55. cikkét.

⁽⁴⁾ A pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.) I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontja szerinti szolgáltatások.

⁽⁵⁾ Amennyiben a vállalkozás teljes eszközállománya egyedi szinten 30 milliárd euro alatt van, de olyan csoport tagja, amelynek az összesített teljes eszközállománya meghaladja a 30 milliárd eurót (azaz a csoporthoz tartozó, az érintett szolgáltatásokat nyújtó és egyedi szinten 30 milliárd euro alatti teljes eszközállománnyal rendelkező szervezetek összesített teljes eszközállománya), a csoporton belül az érintett szolgáltatásokat nyújtó valamennyi szervezet hitelintézet lesz; vagy amennyiben az érintett szolgáltatásokat egészként nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozások (azaz anyavállalat és leányvállalatok) összesített teljes eszközállománya meghaladja a 30 milliárd eurót, az összevont felügyeletet ellátó hatóság a felügyeleti kollégiummal egyetértésben dönthet úgy, hogy az adott csoporthoz tartozó és egyedi szinten 30 milliárd euro alatti teljes eszközállománnyal rendelkező egy vagy több vállalkozást hitelintézetként sorol be a szabályok esetleges kijátszásának elkerülése és az Unió pénzügyi stabilitására jelentett esetleges kockázatok csökkentése érdekében.

⁽⁶⁾ Lásd a javasolt rendelet 12. cikkét.

(a 2. osztályba tartozó vállalkozások); és iii. minden egyéb befektetési vállalkozás (a 3. osztályba tartozó vállalkozások). Az 1. osztályba tartozó vállalkozások hitelintézetként kerülnek besorolásra, és így a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ hatálya alá kell tartozniuk. Következésképpen az 1. osztályba tartozó vállalkozások annak alapján, hogy az 1024/2013/EU rendelet 1. cikke értelmében vett hitelintézeté válnak, az egységes felügyeleti mechanizmus keretében az EKB általi felügyelet alá tartoznának⁽³⁾.

Mivel az 1024/2013/EU rendelet kifejezetten rögzíti, hogy nem ruház az EKB-ra egyéb felügyeleti feladatokat, jogi szempontból elismert, hogy azt, hogy az EKB felügyelje az 1. osztályba tartozó vállalkozásokat, alternatív módon az 1024/2013/EU rendelet olyan módosítása útján lehetett volna még biztosítani, hogy az EKB-t az 1. osztályba tartozó vállalkozások prudenciális felügyeletével kapcsolatos külön feladatokkal bízzák meg. Az EKB felügyeleti hatásköreire gyakorolt hatást illetően érdemes felidézni, hogy az 1. osztályba tartozó vállalkozások száma korlátozott, és átfedés mutatkozik a hitelintézetek és az 1. osztályba tartozó vállalkozások által nyújtott szolgáltatások között. Így a javasolt rendeletnek az EKB-ra gyakorolt hatása kis mértékűnek tűnik⁽⁴⁾.

A javasolt rendelet keretében azon kritériumok, amelyek alapján valamely befektetési vállalkozás az 575/2013/EU rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett hitelintézetnek minősül⁽⁵⁾, arra irányulnak, hogy megragadják a bizonyos küszöbértékeket meghaladó teljes eszközállományú, rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásokat.

Az EKB üdvözli e javaslatot, mivel az e kritériumoknak megfelelő vállalkozások méretükre és a más vállalkozásokkal való összekapcsoltságukra tekintettel, továbbá figyelemmel a jelentős mértékű partner-hitelkockázatnak és a saját számára felvett pozíciók piaci kockázatának való kitettségükre, a pénzügyi stabilitással kapcsolatos fokozott kockázatot jelenthetnek, valamint a más hitelintézetekre átgűrűző hatások fokozott kockázatát. A javasolt megkülönböztetés összességében véve biztosítja a prudens és következetes felügyeleti követelmények alkalmazását annak érdekében, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítson a hitelintézetekhez hasonló intézmények számára. Ugyanakkor az illetékes nemzeti hatóságoknak a hitelintézetek harmadik országbeli fióktelepeinek felügyeletéért viselt felelősségének sérelme nélkül, a javasolt rendeletnek pontosítania kellene az eszközök kiszámításának módját, azaz hogy tartalmazzák-e harmadik országbeli csoportok uniós fióktelepeinek és az uniós vállalkozások harmadik országbeli leányvállalatainak eszközeit azok összevont mérlegéből eredően.

Továbbá, tekintettel arra, hogy a teljes eszközállomány nem az egyetlen olyan érték, amelynek alapján a befektetési vállalkozások rendszerszintű jelentősége azonosítható, megjegyzendő, hogy a teljes eszközállományt kiegészíthetné például egy a bevételre, az országhatáron átnyúló tevékenység jelentőségére vagy az összekapcsoltságra vonatkozó kritérium. Kívánatos lenne az ilyen kritériumokat a lehető legnagyobb mértékben összehangolni a jelentőségre vonatkozóan az 1024/2013/EU rendeletben vázolt kritériumokkal, az Európai Bankhatóság (EBH) ajánlását⁽⁶⁾ is figyelembe véve. Ennek fényében, amint már több tapasztalat áll rendelkezésre a javasolt rendszerrel kapcsolatban, érdemes lehet e kritériumok további finomítása egy a befektetési vállalkozások jelentette rendszerkockázat értékelésére vonatkozó mögöttes módszertan alapján, annak biztosítása érdekében, hogy a rendszer elérje céljait és ne vezessen túlzott mértékű szándékolatlan következményekhez például szabályozási arbitrázs révén.

A 2013/36/EU irányelv megköveteli a tagállamoktól annak biztosítását, hogy a hitelintézetek engedélyezéséért felelős illetékes hatóság konzultációt folytasson a befektetési vállalkozások felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatósággal, ha az érintett befektetési vállalkozás ugyanazon természetes vagy jogi személyek ellenőrzése alatt áll, mint akik ellenőrzése alatt a hitelintézet áll⁽⁷⁾. A javasolt irányelvnek ezért pontosítania kellene, hogy ilyen konzultációra akkor is szükség van, ha a befektetési vállalkozást átminősítik hitelintézeté⁽⁸⁾.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

(3) Lásd a javasolt rendelet (33) preambulumbekzdését, valamint a javasolt jogi aktusokat kísérő "Review of the prudential framework for investment firms" című bizottsági szolgálati munkadokumentum (SWD(2017)481 final) 26. oldalát.

(4) Lásd a javasolt rendelet indokolása 2. oldalának harmadik bekezdését.

(5) Lásd a javasolt rendelet 60. cikkét.

(6) Lásd: Opinion of the European Banking Authority in response to the European Commission's Call for Advice on Investment Firms (EBA/Op/2017/11), 2017. szeptember 29. A 4. ajánlás rögzíti, hogy az 1. osztályba tartozó vállalkozások azonosítása érdekében az EBH-nak 2. szintű szabályozástechnikai standardokat kell kidolgoznia az ilyen azonosítás elvégzéséhez, a befektetési vállalkozások sajátosságait figyelembe véve.

(7) Lásd a 2013/36/EU irányelv 16. cikkének (2) bekezdését.

(8) Lásd a javasolt irányelv 57. cikkének javasolt új (6a) bekezdését.

2016. november 23-án a Bizottság a 2013/36/EU irányelvet módosító irányelvre vonatkozó javaslatot⁽¹⁾ tett közzé, amellyel kapcsolatban konzultált az EKB-val. A javaslat alapján a harmadik országbeli hitelintézetek és befektetési vállalkozások számára bizonyos feltételek teljesülése esetén kötelező lenne uniós anyavállalatot létrehozni, amely konszolidálná az Unióban található eszközeiket⁽²⁾. Az EKB megismétli, hogy nyomatékosan támogatja a Bizottság által a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet felülvizsgálata keretében előterjesztett, közbenső EU-szintű anyavállalatra vonatkozó javaslatot⁽³⁾. A kétségek elkerülése érdekében, az „intézmények” fogalom meghatározásának a javasolt rendeletben szereplő javasolt módosítása nem zárhatja ki, hogy a befektetési vállalkozásoktól is megköveteljük közbenső EU-szintű anyavállalat létrehozását.

2. Egyes befektetési vállalkozások hitelintézetként történő engedélyezése

A javasolt irányelv szerint a hitelintézet fogalom meghatározása alá tartozó befektetési vállalkozások engedélyezéséért való felelősség a 2013/36/EU irányelv alapján a hitelintézetek engedélyezésére hatáskörrel rendelkező hatóságot terheli⁽⁴⁾. A hitelintézetek és a befektetési vállalkozások felügyeletéért felelős illetékes hatóságoktól meg kell követelni az együttműködést, különösen annak biztosítása érdekében, hogy a javasolt rendelet szerinti küszöbértékek elérése esetén a befektetési vállalkozások haladéktalanul kérelmezzék a hitelintézetkénti engedélyezést, és a bankfelügyeleti hatóság zökkenőmentesen el tudja látni a felügyeletet⁽⁵⁾.

Noha a javasolt irányelv rögzíti, hogy azoknak a befektetési vállalkozásoknak, amelyek hitelintézetként besorolhatók, meg kell szerezniük a hitelintézeti engedélyt, tisztázni kell, hogy mi történik akkor, ha a hitelintézeti engedélyt megkapják⁽⁶⁾. A javasolt irányelvnek tisztázni kellene továbbá, hogy milyen következményekkel jár egy befektetési vállalkozás számára, ha eléri a küszöbértéket, de huzamosabb ideig a megfelelő engedély nélkül működik, és ha engedély iránti kérelmét az illetékes hatóság utóbb elutasítja. Ebben az esetben felmerülhet a kérdés, hogy melyik hatóság rendelkezik hatáskörrel az engedély nélkül hitelintézetként működő befektetési vállalkozás szankcionálására, a befektetési vállalkozások felügyeletére hatáskörrel rendelkező hatóság, vagy a hitelintézetek felügyeletére hatáskörrel rendelkező hatóság. Ezenkívül a javasolt irányelvnek pontosítania kellene, hogy a hitelintézet fogalom meghatározásának megfelelő befektetési vállalkozások, függetlenül attól, hogy tevékenységeik a fogalom meghatározás mely része alá tartoznak, a hagyományos banki tevékenységek (például lakosságtól betétek fogadása, vagy hitelezés) végzésére csak a valamennyi banki tevékenység végzésére vonatkozó engedély megszerzését követően jogosultak⁽⁷⁾. Ennélfogva az ilyen engedély megadásáig e szervezetek csak olyan tevékenységeket végezhetnek, amelyekre befektetési vállalkozásként engedéllyel rendelkeznek.

3. Statisztikai következmények

Az EKB megjegyzi, hogy fontos biztosítani a statisztikai fogalmak és meghatározások nagy fokú következetességét és a harmonizált módszertant az uniós jogszabályokban, valamint az uniós statisztikai jogszabályok és a nemzetközi statisztikai előírások, különösen az Egyesült Nemzetek Statisztikai Bizottsága által elfogadott nemzeti számlák rendszere⁽⁸⁾ között. Ezért az EKB korábban már üdvözölte, hogy a „monetáris pénzügyi intézmények” (MPI-k) szektorának meghatározása az ESA 2010-ben⁽⁹⁾ az EKB meghatározását⁽¹⁰⁾ követi, amelyre kifejezetten hivatkozik is⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ A 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőke megőrzési intézkedések tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv iránti javaslat (COM(2016) 854 final).

⁽²⁾ Hivatkozunk a 2013/36/EU irányelv javasolt 21b. cikkére. Lásd még az hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó tőkekövetelmények uniós keretének módosításairól szóló, 2017. november 8-i európai központi banki vélemény (CON/2017/46) (HL C 34., 2018.1.31., 5. o.) 1.6. bekezdését. Az EKB valamennyi véleménye közzétételre kerül az EKB honlapján: www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Lásd még a CON/2017/46 vélemény 1.6. bekezdését.

⁽⁴⁾ E tekintetben megjegyzendő, hogy a 2013/36/EU irányelv 16. cikkének (2) bekezdése megköveteli a hitelintézetek felügyeletére hatáskörrel rendelkező hatóságtól, hogy bizonyos esetekben konzultációt folytasson a befektetési vállalkozások felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatósággal, mielőtt a hitelintézetnek az engedélyt megadná.

⁽⁵⁾ Lásd a javasolt irányelv 5. cikke (2) bekezdésének javasolt módosítását.

⁽⁶⁾ E tekintetben lásd a 2014/65/EU irányelv (38) preambulumbekkezdését is, amely a következőképpen rendelkezik: „A 2013/36/EU irányelv alapján engedélyezett hitelintézeteknek nincs szükségük további engedélyre ezen irányelv alapján ahhoz, hogy befektetési szolgáltatásokat nyújthassanak, vagy befektetési tevékenységeket végezhesenek. Amennyiben valamely hitelintézet úgy dönt, hogy befektetési szolgáltatásokat nyújt, vagy befektetési tevékenységeket végez, az illetékes hatóságnak az engedély 2013/36/EU irányelv alapján való kiadása előtt meg kell győződnie arról, hogy a hitelintézet megfelel ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseinek”.

⁽⁷⁾ Lásd a javasolt irányelv 57. cikke (6) bekezdésének javasolt módosítását.

⁽⁸⁾ Lásd: Európai Bizottság, Nemzetközi Valutaalap, Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet, Egyesült Nemzetek, Világbank, „System of National Accounts 2008” (New York, 2009), elérhető: <https://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/docs/SNA2008.pdf>.

⁽⁹⁾ Az ESA 2010 a számlák európai rendszere, amelyet az Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről szóló, 2013. május 21-i 549/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 174., 2013.6.26., 1. o.) hozott létre.

⁽¹⁰⁾ Lásd a monetáris pénzügyi intézmények ágazati mérlegéről szóló, 2013. szeptember 24-i 1071/2013/EU európai központi banki rendelet (átdolgozás) (EKB/2013/33) (HL L 297., 2013.11.7., 1. o.) 1. cikkének a) pontját.

⁽¹¹⁾ Lásd az Európai Unióban a nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet iránti javaslatról szóló, 2011. május 19-i európai központi banki vélemény (CON/2011/44) (HL C 203., 2011.7.9., 3. o.) 6. bekezdését.

Ezenkívül az EKB egyes statisztikai rendeletei az adatszolgáltatói kört az MPI-k 1071/2013/EU rendeletben szereplő meghatározásra való közvetlen hivatkozással ⁽¹⁾ vagy a „betétgyűjtő vállalatok a központi bank kivételével” alszektora (az ESA S.122 alszektora) alapján vagy az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott „hitelintézetekre” hivatkozással ⁽²⁾ határozzák meg.

A javasolt rendelet bevonná a „hitelintézet” fogalom meghatározása alá azon vállalkozásokat, amelyek, amennyiben fő tevékenységük a pénzügyi közvetítés, a betétek (vagy a betéteket lényegében helyettesítő eszközök) gyűjtése kivételével, az ESA „Egyéb pénzügyi közvetítők a biztosítók és a nyugdíjpénztárak kivételével” alszektorába (S.125) tartoznak. Ez az alszektor ugyanakkor nem tartozik az uniós jogszabályok MPI-fogalom meghatározásának hatálya alá. Így, amennyiben az 1. osztályba tartozó vállalkozások hitelintézetként kerülnek besorolásra, következetlenségek állnának elő az uniós jogszabályokban rögzített, a pénzügyi vállalatok statisztikai kezelése szempontjából releváns közös előírásokban, fogalom meghatározásokban és osztályozásokban, amit orvosolni kellene.

4. A befektetési vállalkozások makroprudenciális szemlélete

A javasolt jogi aktusok nem követik az EBH-nak a befektetési vállalkozások makroprudenciális szemléletének szükségességére vonatkozó ajánlásait ⁽³⁾. A rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozások azonosítására vonatkozó kritériumok lehetséges jövőbeli felülvizsgálata során meg lehetne fontolni, hogy kidolgozható-e bizonyos makroprudenciális eszközök a kisebb befektetési vállalkozások által esetlegesen a pénzügyi stabilitásra jelentett különös kockázatok kezelésére. Azok a kisebb befektetési vállalkozások például, amelyek jelentős piaci szereplők, határon átnyúló tevékenységet folytatnak vagy hitelintézetekhez kapcsolódnak, a sokkokat felerősítő hatást fejthetnek ki.

5. Harmadik országbeli vállalkozások általi szolgáltatásnyújtás

Ami a Bizottság azon javaslatát illeti, amely a harmadik országbeli befektetési vállalkozások fióktelepeire alkalmazandó uniós jogszabályok erősítésére és további harmonizálására irányul ⁽⁴⁾, az uniós jogalkotó esetleg meg kívánhatja fontolni annak lehetőségét, hogy a harmonizált szabályokat valamennyi fióktelepre alkalmazza, így azokra is, amelyek szakmai ügyfeleknek és elfogadható partnereknek nyújtanak szolgáltatásokat, annak biztosítása érdekében, hogy a jelentős kockázatokat az Unió egészében következetesen kezeljék, valamint a szabályozási arbitrázs elkerülése érdekében. E tekintetben a javasolt jogi aktusok elismerik, hogy a hitelintézetek és befektetési vállalkozások két minőségileg eltérő intézményt jelentenek, eltérő elsődleges üzleti modellel, de bizonyos fokú átfedéssel az általuk nyújtott szolgáltatásokban ⁽⁵⁾. Erre figyelemmel meg lehetne fontolni a szabályozási arbitrázs lehetséges csatornáinak további vizsgálatát, például a harmadik országbeli hitelintézetek fióktelepeinek kezelését illetően, amelynek összhangban kell állania a harmadik országbeli befektetési vállalkozások fióktelepeinek javasolt kezelésével, így uniós szinten tovább kell harmonizálni.

A javasolt rendelet erősíti a 600/2014/EU rendeletben ⁽⁶⁾ vázolt rendszert a harmadik országbeli befektetési vállalkozások általi az egyenértékűségi határozat elfogadását követően nyújtott szolgáltatások és végzett tevékenységek tekintetében. A harmadik országok szabályozási rendszereinek egyenértékűségét a vonatkozó uniós jogban különböző területeken használják, és tovább lehetne vizsgálni e megközelítések következetességét és továbbfejlesztését. Ugyanakkor az uniós jogalkotó esetleg meg kívánhatja fontolni, hogy nem kellene-e korlátozni a 600/2014/EU rendelet egyenértékűségi rendszerét (például oly módon, hogy e rendszert a szakmai ügyfeleknek és elfogadható partnereknek nyújtott befektetési tanácsadásra és pénzügyi instrumentumoknak az instrumentum vételére irányuló kötelezettségvállalás nélkül történő elhelyezésére korlátozzák). Meg lehetne továbbá fontolni, hogy a harmadik országbeli befektetési vállalkozásokra

⁽¹⁾ Lásd például az értékpapírállományokról szóló statisztikákról szóló, 2012. október 17-i 1011/2012/EU európai központi banki rendelet (EKB/2012/24) (HL L 305., 2012.11.1., 6. o.); a monetáris pénzügyi intézmények által alkalmazott kamatlábakra vonatkozó statisztikákról szóló, 2013. szeptember 24-i 1072/2013/EU európai központi banki rendelet (EKB/2013/34) (HL L 297., 2013.11.7., 51. o.); a pénzpiacokra vonatkozó statisztikákról szóló, 2014. november 26-i 1333/2014/EU európai központi banki rendelet (EKB/2014/48) (HL L 359., 2014.12.16., 97. o.).

⁽²⁾ Lásd a részletes hitelezési és hitelkockázati adatok gyűjtéséről szóló, 2016. május 18-i (EU) 2016/867 európai központi banki rendelet (EKB/2016/13) (HL L 144., 2016.6.1., 44. o.) 3. cikkének (1) bekezdését.

⁽³⁾ Lásd: Opinion of the European Banking Authority in response to the European Commission's Call for Advice on Investment Firms (EBA/Op/2017/11), 2017. szeptember 29. Az említett vélemény 60. ajánlása rögzíti, hogy a befektetési vállalkozásokra vonatkozó új prudenciális rendszernek makroprudenciális szemléletet is magában kell foglalnia. E tekintetben hangsúlyozni kell a rendszerkockázatok kialakulása és materializálódása csökkentésének fontosságát, annak megállapítására figyelemmel, hogy e kockázatok kezelésére szolgáló megfelelő makroprudenciális eszközöket kell-e kidolgozni. A 61. ajánlás rögzíti, hogy a befektetési vállalkozások három osztályának potenciális rendszerszintű hatásait értékelő részletes elemzésre van szükség. E tekintetben meg kell fontolni, hogy a makroprudenciális szemléletet a befektetési vállalkozások üzleti modelljének jellegzetességeihez kell-e igazítani. Lásd még az EBH „Designing a new prudential regime for investment firms” című vitaanyagát (EBA/DP/2016/02), 2016. november 4.

⁽⁴⁾ Lásd a javasolt irányelv 58. cikkének (3) bekezdését, amely a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.) 41. cikkének módosítására irányul.

⁽⁵⁾ Lásd a javasolt irányelv indokolásának 2. oldalát és a javasolt rendelet indokolásának 2. oldalát.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

vonatkozó jelenlegi rendszer továbbra is a tagállamokra kellene-e hagynia a nem egyenértékű harmadik országbeli befektetési vállalkozások befektetési szolgáltatásainak szabályozását, mivel a tagállamok és a nemzeti felügyeleti hatóságok egyoldalúan nem tudják megoldani például a határokon átnyúló alapon működő, a nemzeti joghatóságokon túlterjedő bizonyos nagy vállalkozások jelentette rendszerkockázatokat. Az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében az egyik lehetőség annak biztosítása lenne, hogy az ilyen nem egyenértékű harmadik országbeli vállalkozásoktól idővel megkövetelik, hogy a befektetési szolgáltatások Unióban történő nyújtásához az Unióban fióktelepet (vagy leányvállalatot) hozzanak létre.

6. Összehangolás

- 6.1. Körültekintően értékelni kell a javasolt jogi aktusok és a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet közötti kölcsönhatást a hitelintézetek fogalom meghatározásának megváltozásából eredő szándékolatlan következmények elkerülése érdekében. A javaslat nem érinti az 575/2013/EU rendelet szerinti konszolidáció körét, sem pedig azt a követelményt, hogy azokat a befektetési vállalkozásokat, amelyek valamely bankcsoporthoz tartozó szervezet tulajdonosai vagy valamely bankcsoporthoz tartozó szervezet leányvállalatai, be kell vonni e konszolidáció körébe. A javasolt jogi aktusok bármely további módosítását körültekintően meg kell vizsgálni annak érdekében, hogy megőrizzük az 575/2013/EU rendelet szerinti konszolidáció körét. Hasonlóképpen, biztosítani kell a javasolt jogi aktusok és a 2013/36/EU irányelvnek és az 575/2013/EU rendeletnek várhatóan a következő hónapokban hatályba lépő bizonyos módosításai közötti koherenciát.
- 6.2. A javasolt irányelv úgy rendelkezik, hogy szakmai titoktartási kötelezettség köti az illetékes hatóságokat és az e hatóságokhoz kötődő összes személyt⁽¹⁾. A javasolt irányelv vonatkozó rendelkezéseinek megfogalmazása eltér a 2013/36/EU irányelv és a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv szakmai titoktartásra vonatkozó rendelkezéseitől⁽²⁾. A javaslatoknak törekedniük kell arra, hogy összehangolják az uniós jog különböző ágazati jogi aktusainak megfogalmazását annak érdekében, hogy harmonizálják a szolgálati titoktartási kötelezettségek körét, ahol ez indokolt.
- 6.3. Javasolt a meglévő fogalom meghatározások megkettőződésének elkerülése. Például a „vezető testület felügyeleti funkcióban” fogalmát a 2013/36/EU irányelv és a javasolt irányelv is meghatározza.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2018. augusztus 22-én.

az EKB elnöke

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Lásd a javasolt irányelv 13. cikkét.

⁽²⁾ Lásd a 2013/36/EU irányelv 53. cikkét és a 2014/65/EU irányelv 76. cikkét.